

EXPUNERE DE MOTIVE

Deși legiuitorul a prevăzut în Codul de procedură civilă o procedură specială pentru executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii referitoare la minori, aceasta este reglementată incomplet.

În acest sens, în practică există situații în care deși în baza hotărârii judecătorești părintele care deține custodia minorului sau părintele la care s-a stabilit domiciliul minorului în cazul custodiei comune își dă concursul pentru exercitarea legăturilor personale dintre celălalt părinte și minor, aceasta nu se poate realiza din cauza refuzului minorului.

Astfel, în situația refuzului minorului de exercitare a legăturilor personale cu celălalt părinte, legislația în vigoare prevede consilierea psihologică a minorului și a părinților, dar durata acesteia este insuficientă în opinia psihologilor. De asemenea, legislația în vigoare nu reglementează cazul în care refuzul minorului persistă și după încheierea consilierii psihologice. Mai mult, legislația în vigoare prevede impunerea de sancțiuni pecuniare chiar dacă raportul psihologului arată explicit faptul că exercitarea legăturilor personale dintre celălalt părinte și minor nu se poate realiza din cauza refuzului minorului.

Pentru aceste considerente propunem în principal:

- stabilirea unei perioade de consiliere psihologică cuprinsă între 3 și 6 luni față de actuala reglementare de maximum 3 luni;
- reglementarea cazului în care refuzul minorului de a avea legături personale cu celălalt părinte persistă și în urma consilierii psihologice, refuz constat de raportul psihologului, caz în care instanța de judecată urmează a proceda fie la dispunerea continuării consilierii psihologice, fie la stabilirea unor măsuri alternative de exercitare a relațiilor personale, distincte de cele prevăzute de hotărârea judecătorească inițială;
- aplicarea penalităților pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești doar părintelui culpabil.

Inițiator,

Emil Marius Pașcan
Deputat PMP